

III source for any מליקה done inside not being הבליעה:

- a v. 2 (in re: טומאת נבילה וטריפה – עוף) – נבילה –
 i challenge: this is also a נבילה
- b rather: טריפה (ibid)
 i interpretation: the animal becoming a טריפה doesn't generate any היתר for it – but מליקה does generate היתר למזבח
 1 meaning: even though it is פסול (if done with left hand or at night) – אם עלה לא תרד –
 2 conclusion: this generates the inclusion of בחוץ קדשים מולק or חולין (anywhere) into list of הבליעה בבית הבליעה מטמאים
 (a) reason: in all these cases, there is now no היתר למזבח (אם עלו ירדו) → מטמאים בגדים אבית הבליעה
- c parallel ברייתא: חולין (עוף) שחיטת (עוף) חולין inside and קדשים (עוף) שחיטת anywhere is not מטמא
 i source: נבילה (v. 2)
 1 challenge: these are נבילה (בחוץ) וקדשים (בחוץ) נבילה
 ii rather: טריפה
 1 interpretation: just as איסור טריפה is consistent – inside or outside, so too any איסור which is the same
 (a) excluding: שחיטת חולין (outside – perfectly fine)
 (i) and: קדשים שחיטת anywhere
 (ii) challenge: in this case, they are equally invalid
 1. answer (רבא): since בחוץ קדשים שחיטת is sufficiently considered שחיטה to generate כרת חייב for שחטי חוץ, it must be sufficient to be considered שחיטה to “purify” from טריפה?
 2. therefore: the איסור is not equal inside/outside
 3. challenge: if so, בחוץ קדשים מליקה should also be considered “inequal” (→not מטמא)
 a. answer (ר' שימי בר אשי): we may infer an invalid act (שחיטת קדשים בפנים) from another invalid act (שחיטת קדשים בחוץ)
 i. but: we don't infer an invalid act (מליקת קדשים בחוץ) from a valid act (מליקת קדשים בפנים)
 ii. reason: perhaps the lack of הבליעה בית טומאת is because it was done correctly
 b. challenge: we infer that a יוצא is valid (enough) that if it was put up on מזבח – לא תרד – from במה (i.e. we infer where it was done improperly from a case where it was done בהכשר)
 i. defense: as we said above – the rule of לא ירד אם עלה לא ירד is definitionally broad, per v. 1